

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

26 octombrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte –Toma Nadejda,

Judecători – Boico Victor, Diaconu Iurie,

examinând, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Bunduchi Anatolie în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 aprilie 2022, în cauza penală în privința lui

Stropșa Victor XXXXX.

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 06.11.2020 – 16.03.2021.

Instanța de apel: 06.04.2021 – 19.04.2022.

Instanța de recurs: 22.07.2022 – 26.10.2022.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 16 martie 2021, Stropșa Victor a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 171 alin. (2) lit. b) Cod penal și condamnat în baza acestei legi la o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 7 (șapte) ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Potrivit prevederilor art. 85 alin (1) și (3) Cod penal, pentru cumulul de sentințe, la pedeapsa aplicată prin sentință i s-a adăugat lui Stropșa Victor parțial pedeapsa stabilită și neexecutată prin sentința Judecătoriei Hîncești din 27.10.2017, fiindu-i stabilindută definitiv lui Stropșa Victor pedeapsa cu închisoare pe un termen de 7 (șapte) ani 1 (o) lună, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

S-a dispus a fi încasat din contul inculpatului Stropșa Victor în beneficiul statului pentru efectuarea expertizei judiciare, cheltuielile judiciare în mărime totală de 1 708 (o mie șapte sute opt) lei.

A fost admisă parțial acțiunea civilă înaintată de avocatul Nani Ana în interesele părții vătămate minore XXXXX și s-a dispus a fi încasat din contul lui Stropșa Victor în beneficiul XXXXX XXXXX, prejudiciul moral cauzat prin infracțiune, în mărime de 30 000 (treizeci mii) lei.

În rest, acțiunea civilă în această parte a fost respinsă.

2. Pentru a se pronunța în cauza dată, în sensul enunțat, prima instanță a

constatat că, Stropșa Victor, la 04.10.2020, în intervalul de timp 19:00-20:00, în extravilanul s. Logănești, r-nul Hîncești, în timp ce se afla în automobilul de model „Dacia Logan” cu n/î XXX, unde se afla și minora XXXXX a.n. 2003, cunoscând cu certitudine despre vârsta acesteia, prin constrângere fizică, manifestată prin imobilizarea mâinilor și picioarelor, aplicându-i lovitură cu palma peste față, a efectuat cu ea un raport sexual, cauzându-i conform raportului de expertiză judiciară nr.202022P0400 din 28.10.2020 leziuni corporale pe suprafețele intime a coapselor, în jurul organelor genitale, externe și a anusului, echimoze și excoriații pe față, gât, torace, brațul stâng, leziuni produse în urma unor acțiuni traumatice, a unui corp contondent cu suprafață limitată de acțiune (unghiile și pupa degetelor), calificat ca vătămare corporală neînsemnată.

În sentință s-a menționat că, în cadrul ședinței din 23.02.2021, acuzatorul de stat, Boișteanu Inga a intervenit cu un demers privind anexarea ordonanței de modificare a acuzației inculpatului Stropșa Victor, cu transmiterea inculpatului a copiei ordonanței de modificare a învinuirii în prezența apărătorului său.

Prima instanță a constatat că, conform noilor modificări a acuzației aduse inculpatului, Stropșa Victor, la 04.10.2020, în intervalul de timp 19:00-20:00, în extravilanul s. Logănești, r-nul Hîncești, în timp ce se afla în automobilul de model „Dacia Logan” cu n/î XXX, unde se afla și minora XXXXX a.n. 2003, cunoscând cu certitudine despre vârsta acesteia, urmărind scopul de a-și satisface necesitățile sexuale, contrar voinței ultimei, prin constrângere fizică, manifestată prin imobilizarea mâinilor și picioarelor, aplicându-i lovitură cu palma peste față, a efectuat cu ea un raport sexual, cauzându-i conform raportului de expertiză judiciară nr.202022P0400 din 28.10.2020 echimoze și excoriații pe față, gât, torace, brațul stâng, leziuni produse în urma acțiunii traumatice, a unui corp contondent cu suprafață limitată de acțiune (unghiile și pupa degetelor), calificat ca vătămare corporală neînsemnată.

Prima instanță a stabilit că, prin acțiunile sale intenționate Stropșa Victor a comis infracțiunea prevăzută de **art. 171 alin. (2) lit. b) Cod penal**, după indicii calificativi „Violul, adică raportul sexual săvârșit prin constrângere fizică a persoanei, cu bună știință asupra unui minor”.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Bunduchi Anatolie în numele inculpatului, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței, rejudecarea cauzei cu emiterea unei noi decizii de achitare în privința inculpatului Stropșa Victor pe motiv că, în acțiunile acestuia nu s-a constatat existența faptei infracțiunii și lipsesc în acțiunile acestuia elementele constitutive ale infracțiunii incriminate.

3.1 În conținutul cererii de apel depuse, apărătorul inculpatului a invocat că:

- instanța de judecată nu a ținut cont de faptul că XXXXX a făcut declarații contradictorii, acestea difereau de la o audiere la alta, fiind expuse în mai multe moduri, încercând în așa fel să inducă instanța în eroare;

- instanța de judecată a pus la baza sentinței sale numai acele probe la care a făcut referire partea acuzării, fără a cerceta și a oferi posibilitatea părții apărării să prezinte probele sale, încalcând astfel prevederilor art. 101 Cod de procedură penală;

- instanța de judecată nu a ținut cont de faptul că XXXXX a făcut declarații contradictorii, acestea difereau de la o audiere la alta, fiind expuse în mai multe moduri, încercând în așa fel să inducă instanța în eroare;

- partea vătămată XXXXX a ascuns adevărul, dânsa după raportul sexual a avut posibilitatea reală de a scăpa de presupusul agresor, însă comportamentul liniștit și relaxat de parcă nimic nu s-a întâmplat încă o dată demonstrează faptul că între Stropșa Victor și XXXXX într-adevăr a avut loc un raport sexual benevol, iar ultima în continuare avea nevoie de serviciile lui Stropșa Victor în calitatea sa de taximetrist pentru a ajunge la iubitul ei, din ce considerent nu a coborât și nici nu a încercat să coboare din automobil pentru a fugi și a cere ajutor;

- învinuirea s-a bazat în exclusivitate pe declarațiile contradictorii ale părții vătămate, cât și a martorilor care au relatat din cele povestite lor, corespunzător declarațiile acestora nu pot fi puse la baza sentinței de condamnare;

- Stropșa Victor, după despărțirea cu XXXXX a continuat să-și efectueze munca îndeplinind în continuare comenzi, deoarece era ferm convins că nu a făcut nimic rău. Or, în condițiile în care inculpatul ar fi comis vreo ilegalitate, acesta putea să se ascundă de organul de urmărire penală încă din acea seară, sau în genere nu recunoștea raportul sexual;

- instanța de judecată a lăsat fără examinare și fără o apreciere probele la care a făcut referire apărarea, menționând faptul că de fapt declarațiile inculpatului și probele care sunt invocate de acesta nu sunt altceva decât o metodă de a evita răspunderea penală, motiv pentru care acestea urmează a fi apreciate critic;

- instanța de judecată nu a dat apreciere fiecărui semn al componenței de infracțiune pentru care Stropșa Victor a fost pus sub învinuire, nu a examinat fiecare element și greșit a calificat acțiunile făptuitorului în baza art. 171 alin. (2) lit. b) Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 aprilie 2022 a fost respins ca nefondat, apelul avocatului Bunduchi Anatolie în numele inculpatului și menținută sentința fără modificări.

4.1 În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a constatat că, la

pronunțarea sentinței, instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, just a ajuns la concluzia că, inculpatul Stropșa Victor a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 171 alin. (2) lit. b) Cod penal, după indicii calificativi *Violul, adică raportul sexual săvârșit prin constrângere fizică a persoanei, cu bună știință asupra unui minor.*

Instanța de apel a constatat că prima instanță nu a comis careva erori de fapt care ar impune casarea sentinței adoptate în partea recunoașterii vinovăției inculpatului în comiterea acțiunilor infracționale, stabilirea și individualizarea pedepsei și a atestat că prima instanță în sentință corect și justificat și-a motivat soluția, luând în considerație probele administrate legal de către organul de urmărire penală și cercetate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, și a ajuns la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului în comiterea faptei și prezența în acțiunile acestuia a elementelor infracțiunii incriminate.

Instanța de apel a considerat dovedită cu certitudine vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, prin următoarele probe: declarațiile inculpatului depuse în instanțele de fond, declarațiile părții vătămate minore XXXXX depuse în ambele instanțe de fond, declarațiile reprezentantului legal a părții vătămate minore, XXXXX Tatiana, declarațiile martorilor Vrabie Ștefan, Vrabie Nicolae, Vărzaru Nelea, expertului Iachimov Oleg depuse în prima instanță și probele materiale anexate la materialele cauzei.

În respingerea argumentelor apelantului, instanța de apel a constatat că fapta inculpatului este dovedită prin cumulul de probe administrat, și anume declarațiile părții vătămate minore XXXXX, declarațiile reprezentantului legal al părții vătămate minore XXXXX Tatiana, declarațiile martorului Vrabie Ștefan și a martorului Vrabie Nicolae, prezentate în cadrul audierii la organul de urmărire penală cât și în instanța de judecată, care sunt consecvente și clare, se coroborează cu probele prezentate în sprijinul învinuirii, care, în ansamblu, combat versiunea inculpatului și, respectiv, dovedesc cu certitudine vinovăția lui în săvârșirea infracțiunii de viol.

Instanța de apel a concluzionat că prima instanță justificat a concluzionat că vinovăția inculpatului rezultă nemijlocit din declarațiile făcute de ultimul, cu toate că inculpatul nu a recunoscut vina, pledînd nevinovat, totodată ultimul a confirmat că avea cu el o sticlă de alcool și la propunerea sa au consumat alcool. Inculpatul a mai recunoscut că în data de 04.10.2020 a întreținut cu XXXXX un raport sexual. Deși inculpatul nu a recunoscut

comiterea infracțiunii imputate, din declarațiile acestuia instanța de apel a atestat că prin acțiunile sale ilegale a fost realizată latura obiectivă a infracțiunii de viol. Or, instanța nu poate reține ca fiind veridice afirmațiile inculpatului precum că victima minoră a fost aceea care a inițiat discuția ca să consume alcool, tot ea a fost cu inițiativa ca să se deplaseze pe malul lacului pentru a consuma alcool și ea a fost aceea care prin gesturile și acțiunile sale a recurs în mod benevol la întreținerea cu inculpatul a unui raport sexual ca ulterior să comunice prietenului ei despre cele întâmplate.

La fel, instanța, verificând declarațiile inculpatului cu cele a victimei minore în coroborare cu declarațiile martorilor care au redat în detaliu starea în care se afla victima minoră în momentul când au găsit-o, a atestat în mod cert că declarațiile inculpatului urmează a fi apreciate critic, or cele expuse de inculpat au fost combătute în totalitate în cadrul ședinței de judecată.

Prin urmare, pornind de la declarațiile victimei minore aceasta recunoaște că doar a apelat la serviciile de taxi pe care le presta inculpatului, în rest ultima a menționat că nu a pretins la acesta careva intenții de a consuma alcool sau de a realiza careva acțiuni din care să ateste că dorește să întrețină cu inculpatul careva relații sexuale.

Instanța de apel a constatat că declarațiile inculpatului au fost combătute atât prin probatoriul administrat, cât și declarațiile martorilor. Deci, victima minoră a precizat că peste o perioadă de timp în s. Logănești, unde a fost reparată roata de la automobilul cu care se deplasau, ia comunicat inculpatului că s-a răzgândit, cerându-i să o ducă înapoi la prietenul ei Ștefan din s. Dahnovici. În același context, victima minoră a mai indicat că anume inculpatul a fost cel care a virat în partea stângă la ieșirea din s. Logănești în direcția unui iaz. Cu toate că inculpatul vina nu a recunoscut, menționând că în acel moment avea cu el o sticlă de alcool, instanța de apel a atestat că victima a indicat că la insistența acestuia a fost de acord ca să consume cu ultimul alcool având în vedere că inculpatul ia dat asigurări că peste 20 de minute o va duce înapoi de unde a luat-o. În cazul dat, victima minoră a reiterat că i-a cerut repetat inculpatului în jurul orei 19:30-20:00 ca să o ducă înapoi în sat, însă ultimul nu a reacționat. Or, victima minoră a susținut că în timp ce se afla afară a fost urcată cu forța de inculpat în automobil, iar după ce ultimul a blocat ușile de la automobil și a apucat-o de gât a întrebat-o „vrei”, însă victima i-a răspuns că nu. Revenind la declarațiile victimei minore, aceasta a menționat că după ce a fost de mai multe ori apucată cu ambele mâini, a întrebat-o repetat dacă „vrei”, iar din cauza că nu mai avea puteri și a spus să opună rezistență a zis că vrea, victima concretizând că reieșind din acțiunile inculpatului a înțeles că o să-i facă ceva rău, iar dacă refuză, nu mai ajunge acasă, din cauză că nu mai avea putere și aer în acel

moment. Victima a mai precizat, că inculpatul știa în mod cert vârsta ei, în momentul când serveau coniac, că are 17 ani, minora specificând că i-a comunicat inclusiv inculpatului că nu poate să se angajeze din cauză că nu are vârsta de 18 ani. În decizie s-a menționat că, victima a menționat în detaliu acțiunile inculpatului, care aflându-se în genunchi pe bancheta din spate a recurs ca să o dezbrace de pantaloni, în timp ce cu o mână o ținea de gât. Victima a recunoscut că, reieșind din acțiunile, comportamentul și gestul inculpatului, parțial s-a dezbrăcat singură, după inculpatul a dezbrăcat-o integral precum și de lenjeria ei.

Din declarațiile victimei instanța de apel a reținut că, în timp ce a fost dezbrăcată, s-a dezbrăcat și inculpatul care s-a urcat deasupra ei și a început să o violeze, cu toate că striga la inculpat ca să o lase în pace. Din contra, XXXXX a precizat că în acel moment, Stropșa Victor îi cerea să tacă ca să nu strige, concretizând că nu o aude nimeni, atenționând-o să tacă și să rabde încă un pic, exprimându-se „să-mi faci pe plac, altfel nu te duc acasă”.

La fel, instanța a mai reținut din declarațiile victimei minore că raportul sexual a fost realizat de inculpat, iar după, ultimul a refuzat ca să o transporte de unde o luase, din contra a mers cu aceasta în or. Hîncești pentru a prelua inculpatul o comandă. Victima minoră a mai precizat că în timpul când se lupta cu inculpatul l-a zgâriat pe față cu mâna dreaptă, de la frunte spre obrazul drept, menționând că erau trei zgârieturi. În același context, XXXXX a reiterat că în momentul când s-a aflat în Hîncești nu avea unde să fugă din cauză că era ora 23:00, iar prin oraș îi era frică să meargă de una singură. Sau, imediat ce XXXXX a fost lăsată la stația Peco din s. Logănești, a fost întâlnită de prietenul ei Ștefan și unchiul acestuia Nicolae, iar când s-a întâlnit cu aceștia, imediat i-a comunicat lui Ștefan că a fost violată, fapt pentru ce a fost sesizată poliția care s-a deplasat la fața locului, ulterior a fost preluată de ambulanță și examinată de medic.

La caz, verificând declarațiile victimei minore, instanța de apel a apreciat declarațiile date ca fiind veridice prin care au fost relatate circumstanțe factice care au fost realizate de inculpat prin acțiunile sale cu caracter sexual. Or, instanța la caz, a reținut și starea emotivă care a fost redată de minoră în urma audierii și anume retrăiri în momentul audierii. La fel, instanța ia în considerație și modul în care victima minoră a relatat în detaliu toate acțiunile care au fost îndreptate asupra sa. Inclusiv, s-a reținut modul în care ea explica cum au derulat acțiunile ilegale. Concluzia dată privind abuzarea sexuală a victimei minore, a fost susținută în totalitate inclusiv de raportul de evaluare psihosocială eliberat la 16.11.2020 de Psihologul clinician din cadrul Centrului internațional „LA STRADA” în care s-a concluzionat că la XXXXX s-a identificat profilul psihologic al victimei

violenței sexuale, caracterizată prin fracture situaționale, personali, vulnerabilitate înaltă a victimei și particularitățile sferei afective. În urma expunerii concluziei evaluării psihologice, psihologul a formulat recomandarea includerii victimei într-un program de consiliere psihologică individual, în vederea diminuării consecințelor traumei psihologice.

Instanța de apel a constatat că, deși inculpatul a înaintat o versiune precum că acțiunile cu caracter sexual au fost benevole, totuși cele constatate în raportul de expertiză judiciară nr.202022P0401 din 05.10.2020 vin în contrariul și anume a fost concluzionat că în urma examinării cet. Stropșă Victor pe corpul acestuia s-au constatat excoriații semilunare și liniare pe față, gât, torace, membrul superior drept – leziuni produse în urma acțiunilor traumatice, a unui corp dur contondent cu suprafața limitată de acțiune, posibil cu unghiile, cu aproximativ 12-24 ore de până la examinarea medico-legală din 05.10.2020 în timpul și în circumstanțele indicate în ordonanță, calificat ca vătămări corporale neînsemnate. Având în vedere caracterul și localizarea leziunilor depistate la examinarea persoanei, formarea acestora de la căderea corpului din poziție ortostatică (verticală) – se exclude.

Astfel, declarațiile victimei precum că a opus rezistență și l-a zgâriat pe inculpat pe corp, instanța a considerat că sunt confirmate prin raportul de expertiză judiciară. Sau, cele expuse de victimă și constatate în raportul de expertiză judiciară din 05.10.2020 vin a fi susținute în totalitate din imaginile foto în care sunt fixate excoriațiile de pe fața inculpatului din jurul urechii stângi și pe față. În circumstanțele expuse, admitând versiunea inculpatului, totuși din imaginile foto fixate (f.d. 68) nu a putut fi reținut ca fiind între inculpat și victima minoră un raport sexual benevol, fiind inexplicabil acordării acestuia posibilitatea de a-i crea careva semne pe față, sau cum a specificat acesta în instanță, că i-a cerut victimei ca să nu-i lase careva urme pe gât din cauză că urmează să se prezinte la serviciu. Deci, în cazul în care între cei doi avea loc un raport sexual benevol, instanța de apel a atestat că pe fața inculpatului nu aveau cum să apară careva semne care conform raportului de expertiză judiciară din 05.10.2020 leziunile stabilite pe corpul acestuia posibil au fost create cu unghiile. Iar din explicațiile victimei, aceasta confirmă că în timp ce opunea rezistență a zgâriat pe față inculpatul indicând concret în ce parte a corpului.

Instanța de apel a relevat că vinovăția inculpatului de comiterea infracțiunii imputate se confirmă în mod direct și din declarațiile martorului XXXXX Tatiana care în timp ce se afla la poliție a văzut-o afară pe XXXXX care era speriată și șocată. Tot fiica sa minoră i-a comunicat că inculpatul i-a propus XXXXX coniac și a impus-o cu forța să consume alcool, iar din cauză că a refuzat, inculpatul în timp ce o ținea de gât a început să o lovească cu

palmele peste față și a întrebat-o „vrei” iar XXXXX i-a spus că nu.

Instanța de apel a constatat că martorul în cauză a mai concretizat că în cazul în care între fiica sa și inculpat avea loc un raport sexual benevol, nu apăreau pe corpul ei leziuni. Mai susține martorul că, după ce a fost abuzată sexual, XXXXX a devenit mai retrasă, o persoană mai închisă în sine. În același context, instanța de apel a reținut și declarațiile martorului Vrabie Ștefan care este prietenul victimei minore, ultimul aflându-se sub jurământ a comunicat care a fost comportamentul XXXXX și anume, că în timp ce era telefonat, XXXXX plângea concretizând că se află cu Stropșa, iar când s-a întâlnit cu aceasta la stația peco din s. Logănești, ultima era stresată, plângea, nu spunea nimic și nu putea să stea în picioare, menționând că se simte rău. Martorul a mai declarat că personal XXXXX i-a comunicat „m-a violat”, bătut joc, lovită cu palmele peste față și nu a dorit inculpatul să o ducă acasă și că a fost impusă de inculpat ca să consume alcool. Vrabie Ștefan a menționat că din spusele XXXXX, aceasta a opus rezistență, striga, a lovit cu picioarele în mașină și l-a zgâriat pe față. Inclusiv martorul a declarat că l-a văzut pe Stropșa la poliție care în acel moment era zgâriat pe față și gât.

Verificând declarațiile martorului Vrabie Nicolae, în coroborare cu declarațiile expuse supra, instanța de apel a atestat că ultimul, aflându-se sub jurământ, a făcut declarații similare celor depuse de Vrabie Ștefan, iar din depozițiile ambilor martori, se atestă cele reținute și concluzionate în raportul de evaluare psihosocială eliberat la 16.11.2020, și anume că XXXXX este victima violenței sexuale.

În decizie s-a menționat că, verificând declarațiile părții vătămate minore XXXXX precum și a martorilor XXXXX Tatiana, Vrabie Ștefan și Vrabie Nicolae prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinenței, concludenței și utilității lor, instanța de apel a apreciat ca fiind veridice și redate în detaliu circumstanțe factice și concrete din care poate fi concluzionat nemijlocit vinovăția inculpatului de comiterea infracțiunii de viol, or din declarațiile martorilor au fost relatate circumstanțe factice stabilite de aceștia imediat când s-au întâlnit cu victima minoră fiind relatate în detaliu comportamentul acesteia.

Instanța de apel a mai constatat că vinovăția inculpatului de comiterea infracțiunii de viol a fost probată în totalitate, inclusiv din declarațiile expertului judiciar Iachimov Oleg, care a confirmat că anume el a fost cel care a examinat victima minoră și a întocmit raportul de expertiză judiciară. Astfel, verificând cele concluzionate de expert în raportul de expertiză judiciară nr. 202022P0400 din 28.10.2019 (f.d.33-35) și concluzia de corectare a raportului dat prin actul de corectare din 19.01.2021, instanța de apel a reținut pct. 4 din concluzie, în care este menționat că pe corpul victimei minore

XXXXX au fost depistate leziuni corporale externe și anume – echimoze și excoriații pe față, gât, torace, brațul sting. Or, cele concluzionate de expert vin în corespundere cu cele declarate de partea vătămată minoră și anume că față de ea a fost aplicată de inculpat forța fizică, aplicate lovituri peste corp. Inclusiv se atestă și excoriațiile de pe brațul victimei și anume în momentul când aceasta, contrar voinței sale, a urcată în automobilul inculpatului. Deși, în cadrul ședinței de judecată martorul Vărzaru Nelea a declarat că ea a fost cea care a apelat la serviciile de taxi a inculpatului și în momentul când a fost preluată comanda a văzut în automobil o persoană de gen feminin, menționând că nu a recunoscut pasagerul care se afla pe bancheta din față a pasagerului, instanța din declarațiile acesteia nu putea reține ca fiind concludente și pertinente speței, și anume, careva circumstanțe factice care să confirme declarațiile inculpatului.

Totodată, instanța de apel a evidențiat că, deși martorul apărării a făcut depoziii sub jurământ, totuși declarațiile acestuia nu pot răsturna probatoriul administrat de acuzatorul de stat și elucida în cadrul ședinței judiciare, pe motiv că cele declarate de Vărzaru Nelea vin în contradicție cu raportul de expertiză judiciară și imaginile foto (f.d. 68) și cu declarațiile martorului Vrabie Ștefan. Instanța de apel a constatat că declarațiile martorului Vărzaru Nelea nu au redat careva circumstanțe factice concrete din care s-ar putea concluziona nevinovăția inculpatului de cele comise, iar simplul fapt că victima minoră nu a apelat la ajutorul acesteia, sau nu a fugit din automobilul inculpatului, nu a putut fi reținut ca probarea nevinovăției inculpatului. Sau partea vătămată minoră a explicat că s-a temut să fugă, din cauză că era noapte și era frică să meargă de una singură prin oraș, iar martorului Vărzaru Nelea îi era rușine să îi spună.

Instanța de apel a concluzionat că starea victimei în care se afla după ce a fost abuzată sexual de inculpat, se atestă din declarațiile martorilor acuzării.

Instanța de apel a constatat că inculpatul, având cunoștință în mod cert de vârsta fragedă a victimei minore, constituția fizică a victimei în raport cu a sa, folosindu-se de situația că victima este în imposibilitate de a opune rezistență, după ce contrar voinței acesteia a impus-o să consume alcool într-o zonă adiacentă traseului pe care se deplasau, fiind într-o zonă nepopulată, ca urmare a loviturilor aplicate față de aceasta, leziuni constatate prin raportul de expertiză judiciară, a frânt rezistența victimei cu care a întreținut contrar voinței ei un raport sexual. Instanței i-a fost evident că victima, după ce a fost abuzată sexual, seara târziu, aflându-se într-un loc nepopulat, departe de traseul principal pe care se deplasau precum și de localitate, a fost în imposibilitate să fugă de inculpat, or în cazul în care aceasta avea să întreprindă careva măsuri de a fugi, în mod cert punea în pericol viața și

sănătatea sa, în raport cu zona și locația nepopulată în care se aflau. Totodată, reieșind din starea emotivă și stresul psihologic suportat de victimă, a făcut imposibil ca ultima să întreprindă și careva măsuri de a fugi de inculpat din parcare în care acesta se deplasase pentru a prelua o comandă. Astfel, partea vătămată XXXXX a precizat că în timp ce i-a cerut inculpatului ca să o ducă la prietenul ei, sau cel puțin la stația Peco din s. Logănești, Hîncești, ultimul cu toate că se afla în imediata apropiere a destinației expuse de victimă, fără a lua în calcul cerințele acesteia, inițial s-au deplasat în or. Hîncești pentru a prelua comanda, ca ulterior să revină în localitatea unde urma să o lase pe victimă. Victima a mai declarat că în timp ce se afla în automobilul inculpatului în or. Hîncești, după ce a fost abuzată sexual de acesta, cu toate că-i era frică să meargă seara târziu prin oraș, a încercat ca să iasă din automobil, însă în timp ce a deschis portiere automobilului a văzut că de automobil se apropia inculpatul, fapt pentru ce i-a fost frică să continue acțiunile sale, rămânând astfel în automobil.

Instanța de apel a apreciat că inculpatul a prevăzut și a urmărit încălcarea inviolabilității și libertății sexuale a lui XXXXX, precum și a urmărit desconsiderarea deplină a relațiilor sociale cu privire la libertatea psihică și integritatea corporală a victimei, astfel a săvârșit faptele cu vinovăție sub forma intenției directe. La acest segment, instanța de apel a relevat că prima instanță justificat a constatat că a fost probat cert faptul că la momentul săvârșirii acțiunilor sale, Stropșa Victor cunoștea despre minoratul părții vătămate.

S-a considerat că, cumulul de probe administrate în cadrul cercetării judecătorești, a permis instanței de judecată de a considera drept demonstrată latura subiectivă a infracțiunii de viol reținută în privința inculpatului, exprimată prin intenție.

Instanța de apel a apreciat depozițiile inculpatului în instanța de judecată, drept o versiune a acestuia de apărare și o modalitate de eschivare de la răspunderea penală, care relevă – dincolo de orice îndoială rezonabilă – împrerurarea că inculpatul a comis infracțiunea imputată. În consecință, s-a constatat că declarațiile inculpatului, în sensul nevinovăției sale de comiterea infracțiunii imputate, nu sunt întemeiate și sunt supuse criticii, or, acesta nu a negat faptul că în automobil avea o sticlă de alcool, a consumat cu aceasta alcool și a întreținut cu victima un raport sexual, recunoscând că victima minoră i-a cerut ca să o ducă la prietenul acesteia, ulterior la stația peco din s. Logănești. Or, în cazul reținerii versiunii inculpatului precum că raportul sexual a fost unul benevol, totuși instanța de apel a evidențiat raportul de expertiză judiciară efectuat în privința victimei minore XXXXX în care au fost constatate leziuni și echimoze pe corpul acesteia, calificate ca vătămări

corporale neînsemnate. În același context s-au mai reținut excoriații pe față, gât, torace, membrul superior drept care au fost constatate la inculpat conform raportului de expertiză judiciară nr. 202022P0401 din 05.10.2020. Or, în contextul dat, în cazul existenței unui raport sexual benevol din ambele părți, instanței de apel i-a fost evident că cel puțin la unul din părți lipseau careva leziuni sau echimoze, ceea ce se conchide că cele expuse de victima minoră sunt confirmate în totalitate din probatoriul administrat și elucidat.

Instanța de apel a constatat că, cele expuse de victima minoră confirmă și conținutul procesului-verbal de cercetare la fața locului din 04.10.2020, prin care a fost cercetată unitatea de transport în care a fost abuzată sexual victima minoră fiind identificat în interiorul automobilului sticla de coniac „Călărași”, din care au consumat cei doi, precum și ambalajul de prezervativ marca „Dolphi”, butelia goală de 1,5 litri cu inscripția „Coca-Cola” și planșa ilustrativă foto nr.9, în care este redat aspectul banchetei din spate a automobilului, unde este observată deteriorarea materialului.

Astfel, rezumând cele constatate mai sus, instanța de apel a atestat în mod cert cele descrise de victimă că a opus rezistență inculpatului pentru a nu fi abuzată sexual, l-a zgâriat pe corp, iar inculpatul nu a dat o apreciere dacă ruptura materialului depistate de pe bancheta din spate exista până la cazul din 04.10.2020, ceea ce se conchide că ruptura dată a apărut nemijlocit în timpul când victima a opus rezistență, întreprinzând multiple acțiuni de a preveni un raport sexual nedorit cu inculpatul.

S-a menționat în decizie că, cele expuse de victima minoră au fost reținute și în Raportul de evaluare psihologică eliberat la 16.11.2020, întocmit de Centrul Internațional „La Strada” în privința victimei minore XXXXX în care a fost descris, că se atestă frică față de blamările publice, deși aceasta manifestă un comportament echilibrat. Inclusiv a mai fost reținut, că după ce a fost abuzată sexual victima se simțea rău, iar după ce au ieșit din automobil, avea dureri de cap, a vomat, considerând că în continuarea nu va putea scăpa de agresor, presupunând că va fi lăsată în câmp. Victima a mai comunicat psihologului că în timp ce se deplasau spre Hîncești se gândea că după ce va scăpa, va suna la poliție, însă inculpatului îi spunea că nu o să-l denunțe la poliție, astfel i-a comunicat, din cauză că dorea să scape de inculpat, din cauză că-i era frică să nu-i mai facă ceva. Psihologul a mai reținut din ședințele petrecute cu victima minoră, și anume, că după ce a fost lăsată la stația Peco, aceasta se simțea rău, nu avea putere să meargă, cădea pe jos, avea dureri de cap, simțea dureri în partea de jos a abdomenului, avea vertijuri, plângea. Cele descrise de psiholog, au fost confirmate și de martorii Vrabie Ștefan și Vrabie Nicolae, care au confirmat că în momentul când au găsit victima, aceasta era stresată, plângea și acuza dureri. Prin urmare,

psihologul în cadrul interviului victimei a concluzionat că la XXXXX s-au depistat „traumă psihologică manifestată prin anxietate, tensiune psihoemoțională, sentiment de insecuritate, amintiri intruzive, vise neplăcute, tulburări ale somnului, reacții flashback, tresăriri, hipervigilență, sentiment de vinovăție și rușine”. Inclusiv a mai fost reținut că reieșind de nivelul dezvoltării cognitive a victimei minore, permite persoanei vătămate să facă distincție dintre un act sexual consimțit și unul prin constrângere. La caz, psihologul a mai evidențiat că victima minoră a fost constrânsă fizic și psihic de către Stropșa Victor pentru a întreține raport sexual forțat, fiind identificate emoții negative față de agresor. În aceleași împrejurări, psihologul a menționat că la XXXXX se identifică profilul psihologic al victimei violenței sexuale, inclusiv dezvoltarea psihologică a minorei corespunde vârstei reale. Astfel, ca urmare a ședințelor efectuate cu XXXXX de către psiholog, a fost recomandată includerea victimei într-un program de consiliere psihologică individuală, în vederea diminuării consecințelor traumei psihologice, având în vedere că la victimă a fost identificat profilul victimei violenței sexuale.

Instanța de apel a rezumat că declarațiile inculpatului privind negarea faptului comiterii infracțiunii de viol a unui minor, nu sunt confirmate prin probe verosimile și sunt contradictorii circumstanțelor cert stabilite în cadrul cercetării judecătorești.

Reieșind din conținutul apelului declarat de către partea apărării precum că lipsește un probatoriu direct a vinovăției inculpatului cu excepția declarațiilor victimei care în opinia sa le apreciază critic, instanța de apel a reiterat că probele cercetate în cadrul ședinței de judecată atestă în mod direct vinovăția inculpatului de comiterea infracțiunii de viol. Deși apărarea a indicat că nu pot fi reținute ca probe direct declarațiile martorilor Vrabie Ștefan și Vrabie Nicolae, instanța de apel a conchis că aceștia au relatat în mod cert și conchis evenimentele care personal au avut cunoștință și anume că în momentul ce discuta telefonic cu victima, ultima era speriată și plângea, iar la stația peco la fel au văzut-o că aceasta era stresată, tremura și plângea. Mai mult ca atât, cele descrise de martorii dați, au fost confirmate prin: Raportul de evaluare psihologic a victimei minore XXXXX completat de Centrul Internațional „La strada”, rapoartele de expertiză judiciară întocmite în privința inculpatului și a victimei minore care certifică existența leziunilor și excoriațiilor pe corpul celor doi, procesul-verbal de cercetare la fața locului.

Cu toate că apărarea a indicat că victima a avut posibilitatea să fugă, sau să solicite ajutor, instanța de apel a reiterat că prima instanță justificat a atenționat că apărarea nu a luat în considerație cele expuse de victimă, că-i era frică și se temea. Or, cele expuse de apărare sunt combătute în totalitate în

Raportul de evaluare psihologică a victime minore completat de Centrul Internațional „La strada” în care a descrie în detaliu răspunsul la întrebările apărării, care în viziunea acestuia duc la emiterea unei sentințe de achitare a inculpatului.

Instanța de apel a constatat că, deși, apărarea susține că victima se contrazice în declarațiile privind modalitatea de dezbrăcare a acesteia, aceasta în acel moment se simțea într-o stare de insecuritate, considerând că va fi lăsată în câmp, îi era frica că îi va face ceva rău, ca urmare a constrângerii fizice și psihice a acesteia, nu s-a exclus faptul că victima putea și singură să se dezbrace, însă faptul dat nu atestă acordul victimei de întreținere cu inculpatul a unui raport sexual benevol, din contra acesta a fost unul prin constrângere.

Instanța de apel a respins afirmațiile apărării precum că, nu este probată vinovăția inculpatului, or acesta nu a luat în calcul ansamblul de probe elucidat mai sus din care s-a atestat intenția directă a inculpatului de comitere a infracțiunii de viol. Prin urmare, din materialele cauzei, instanța de apel a constatat cu certitudine că, *Stropșu Victor, la 04.10.2020, în intervalul de timp 19:00-20:00, în extravilanul s. Logănești, r-nul Hîncești, în timp ce se afla în automobilul de model „Dacia Logan” cu n/î XXX, unde se afla și minora XXXXX a.n.2003, cunoscând cu certitudine despre vârsta acesteia, prin constrângere fizică, manifestată prin imobilizarea mâinilor și picioarelor, aplicându-i lovitură cu palma peste față, a efectuat cu ea un raport sexual, cauzându-i conform raportului de expertiză judiciară nr.202022P0400 din 28.10.2020 leziuni corporale pe suprafețele intime a coapselor, în jurul organelor genitale, externe și a anusului, echimoze și excoriații pe față, gât, torace, brațul stâng, leziuni produse în urma unor acțiuni traumatice, a unui corp contondent cu suprafață limitată de acțiune (unghiile și pupa degetelor), calificat ca vătămare corporală neînsemnată.*

Ad contrario, instanța de apel nu a reținut argumentul inculpatului, precum că fapta sa nu întrunește componența infracțiunii prevăzute la art. 171 alin. (2) lit. b) Cod penal, iar raportul sexual a fost unul benevol, dânsul necunoscând că partea vătămată era minoră, or acestea au fost explicate și argumentate pe deplin prin argumentele expuse supra. Mai mult, din conținutul cererii de apel și a materialelor cauzei penale, instanța de apel a constatat că, apelantul a invocat aceleași afirmații pe care le-a făcut în fața primei instanțe și la care aceasta a răspuns detaliat, respectându-se dreptul la un proces echitabil a părților, inclusiv sub aspectul motivării hotărârii de condamnare, sentința conținând răspunsuri amănunțite cu privire la fiecare argument invocat de părți, permițând părților să utilizeze eficient dreptul la calea de atac.

La capitolul individualizării pedepsei, instanța de apel a reținut că, la

stabilirea pedepsei, instanța de judecată a ținut cont de prevederile articolelor 7, 61, 75 Cod penal, a ales categoria corectă de pedeapsă, a ținut cont de limitele de pedeapsă stabilite de legea penală și de toate circumstanțele cauzei, drept rezultat numind inculpatului o pedeapsă echitabilă prevăzută de lege.

În această ordine de idei, instanța de apel a notat că acțiunile inculpatului Stropșa Victor, cuprind elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 171 alin. (2) lit. b) Cod penal, infracțiune care în conformitate cu art. 16 Cod penal se califică ca infracțiune gravă și care prevede pedeapsă cu închisoare de 5 la 12 ani. Ca circumstanțe atenuante, în privința inculpatului Stropșa Victor conform art. 76 Cod penal, nu au fost stabilite. Circumstanțe agravante în privința inculpatului, conform art. 77 Cod penal, au fost stabilite, *comiterea infracțiunii de o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară sau pentru alte fapte care au relevanță pentru cauză.*

Instanța de apel a relevat că, reieșind din conținutul materialelor cauzei, inculpatul Stropșa Victor la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află (f.d. 92-93); potrivit caracteristicii din 05.10.2020 și componența familiei lui Stropșa Victor, APL a fost în imposibilitatea să caracterizeze pe inculpat ca personalitate din cauză că lipsește din localitate (f.d. 90-91); conform cazierului contravențional din 05.10.2020, acesta în perioada de probațiune a fost atras la răspundere contravențională de mai multe ori în domeniul circulației rutiere, inclusiv pentru distrugerea sau deteriorarea intenționată a bunurilor străine și sustragerea din avutul proprietarului (f.d. 94-95); potrivit revendicării anexate la materialele cauzei penale Stropșa Victor a fost atras la răspundere penală (f.d. 96); potrivit sentinței judecătorești Hîncești din 27.10.2017, Stropșa Victor a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 174 alin. (1) Cod penal, condamnat la 4 ani închisoare, pedeapsa cu închisoare fiind suspendată condiționat pe un termen de probațiune de 3 ani (f.d. 97-98); informația Biroului de Probațiune Hîncești din 12.01.2021 prin care se aduce la cunoștință excluderea de la evidență a cet. Stropșa Victor în data de 11.11.2020, aflat la evidență în baza sentinței judecătorești Hîncești nr. 1-359/17 din 27.10.2017 pe motivul expirării termenului de probațiune.

Cu referire la încasarea cheltuielilor de judecată, instanța de apel a considerat corectă soluția primei instanțe, privind admiterea cererii acuzatorului de stat privind încasarea din contul inculpatului Stropșa Victor în beneficiul statului pentru efectuarea expertizei judiciare, cheltuielile judiciare în mărime totală de 1 708 (o mie șapte sute opt) lei.

Totodată, instanța de apel a relevat că prima instanță justificat a admis

parțial acțiunea civilă înaintată de avocatul Nani Ana în interesele părții vătămate minore XXXXX și a dispus spre încasare din contul lui Stropșa Victor în beneficiul lui XXXXX, prejudiciul moral cauzat prin infracțiune, în mărime de 30 000 (treizeci mii) lei, în rest, acțiunea civilă în această parte, fiind respinsă, or prejudiciul moral solicitat în quantum de 150 000 lei a fost considerat unul exagerat de mare, iar, prin admiterea parțială a acțiunii civile, se va duce la satisfacerea echitabilă a părții vătămate minore.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Bunduchi Anatolie în numele inculpatului, prin care invocând incidența *pct. 6) și 12)* a dispozițiilor alin. (1) art. 427 Cod de procedură penal, solicită admiterea recursului, casarea sentinței și a deciziei, rejudecarea cauzei, cu emiterea unei noi decizii de achitare a inculpatului, pe motiv că în acțiunile acestuia lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii incriminate.

5.1 În motivarea recursului declarat, recurentul invocă argumente similare celor indicate anterior în apelul declarat, suplimentar menționând următoarele:

- instanța de apel a adoptat o decizie de menținere a sentinței de condamnare, bazându-se în exclusivitate pe declarațiile părții vătămate și incorect a apreciat circumstanțele de fapt și de drept a cauzei, dând o apreciere eronată circumstanțelor cauzei;

- nu a dat o apreciere justă tuturor probelor prin coroborarea acestora, nu a apreciat probele deplin și sub toate aspectele, fapt ce denotă în mod exclusiv o atitudine părtinitoare față de partea acuzării, fiind puse în poziții inegale cu partea apărării;

- instanța de apel eronat a calificat acțiunile inculpatului, nefiind elucidat fiecare semn al componenței de infracțiune pentru care Stropșa Victor a fost condamnat. În acțiunile inculpatului lipsește latura subiectivă a infracțiunii de viol care constă în totalitatea condițiilor privitoare la atitudinea infractorului față de materialitatea faptei săvârșite, pentru ca acea faptă să constituie infracțiune. Instanța de judecată eronat a apreciat încadrarea juridică a faptelor și incorect a calificat acțiunile persoanei învinuite, or, din ipoteza analizată, faptuitorul nu urmează a fi tras la răspundere penală și aplicată pedeapsa în baza art. 171 alin. (2) lit. b) Cod penal;

- în cadrul ședinței de judecată s-a stabilit că inculpatul nu cunoștea care este vârsta persoanei, or, partea vătămată în ședința de judecată a menționat faptul că inculpatul nu a cunoscut ce vârstă are, aceasta nu i-a comunicat despre vârsta ei, ba mai mult l-ar fi convins pe inculpat că a atins deja majoratul, declarându-i în acest sens că s-a angajat în calitate de dispecer la baza de taxi (a se asculta înregistrarea audio a ședinței de judecată);

- XXXXX ascunde adevărul, dânsa după raportul sexual a avut

posibilitatea reală de a scăpa de presupusul agresor, însă comportamentul liniștit și relaxat de parcă nimic nu s-a întâmplat, încă o dată demonstrează faptul că între Stropșa Victor și XXXXX într-adevăr a avut loc un raport sexual benevol, iar ultima în continuare avea nevoie de serviciile lui Stropșa Victor în calitatea sa de taximetrist pentru a ajunge la iubitul ei din ce considerent nu a coborât și nici nu a încercat să coboare din automobil pentru a fugi și a cere ajutor;

- învinuirea se bazează în exclusivitate pe declarațiile contradictorii ale părții vătămate, cât și a martorilor care au relatat din cele povestite lor, corespunzător declarațiile acestora nu pot fi puse la baza sentinței de condamnare;

- atât instanța de fond, cât și instanța de apel, a lăsat fără examinare și fără o apreciere probele la care a făcut referire apărarea, menționând faptul că de fapt declarațiile inculpatului și probele care sunt invocate de acesta nu sunt altceva decât o metodă de a evita răspunderea penală, motiv pentru care acestea urmează a fi apreciate critic;

- instanța de judecată, a pus la baza deciziei sale numai acele probe la care a făcut referire partea acuzării fără a cerceta și a oferi posibilitatea părții apărării să prezinte probele sale încălcând astfel prevederilor art. 101 Cod de procedură penală;

- instanțele au examinat cauza pripit și unilateral și au emis o sentință contrar prevederilor legale;

- instanța de apel contrar prevederilor art. 24 Cod de procedură penală, a reiterat aceleași temeuri ca și instanța de fond, respectiv eronat a indicat în decizie date și circumstanțe în sensul agravării situației inculpatului, manifestând imparțialitate în raport cu poziția părții apărării, motiv pentru care considerăm că colegiul penal poate și este în drept să rejudece cauza și să conchidă că sentința primei instanțe, cât și decizia Curții de Apel este una greșită, neîntemeiată și contrară legii care încalcă în mod flagrant dreptul persoanei la examinarea și soluționarea cauzei sale în mod echitabil de către o instanță independentă, imparțială, legal constituită, care va acționa în conformitate cu legea;

- instanța de fond, cât și cea de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate de apărare, soluția instanțelor de judecată este una greșită, contrară normelor legale aplicabile speței, iar încadrarea juridică a faptelor, calificarea acțiunilor făptuitorului este una eronată.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din considerentele ce urmează.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod

de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.*

Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că *hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.*

Potrivit practicii judiciare constante, erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial.

Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.*

Potrivit recursului declarat de către avocat, autorul își întemeiază criticile, prin prisma temeiurilor de casare prevăzute la pct. 6) și 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, și anume, referindu-se la situațiile în care *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței și faptei săvârșite și s-a dat o încadrare juridică greșită.*

Analizând decizia instanței de apel prin prisma erorii de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, Colegiul penal constată, că asemenea eroare de drept nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul, că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul părții apărării, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată, iar instanța de apel nu a admis o careva eroare gravă de fapt, care ar fi afectat soluția adoptată.

Astfel, potrivit prevederilor art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, *instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.*

Prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală stabilesc, că *instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.*

Potrivit prevederilor art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală, *decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după*

caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Colegiul penal respinge ca fiind declarative afirmațiile recurentului prin care se susține că instanța de apel nu a luat în considerare argumentele susținute de apărare în apel. Aceasta deoarece, verificând minuțios decizia recurată în raport cu argumentele invocate în apel, Colegiul penal ajunge la concluzia că apărarea a primit răspuns la argumentele înaintate, iar simplul dezacord al titularului cererii de recurs cu soluția pronunțată în speță nu constituie temei de admitere a recursului în sensul formulat.

De asemenea, Colegiul penal menționează că nu pot fi reținute argumentele apărării cu privire la faptul că decizia instanței de apel este una nemotivată, deoarece motivarea unei hotărâri reprezintă un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat în speță.

Astfel, Colegiul penal atestă, că respectând prevederile art. 101 alin. (3) Cod de procedură penală, unde este stipulat că nici o probă din dosar nu are o valoare prestabilită pentru instanță, instanța de apel a examinat toate probele din dosar și nu a dat prioritate celor în favoarea condamnării inculpatului, ci coroborându-le, le-a analizat în ansamblu lor, apreciind just că ele sunt suficiente pentru a fundamenta o acuzație penală și a-i incrimina lui Stropșa Victor săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 171 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Vis-a-vis de criticile recurentului cu privire la modalitatea de apreciere a probelor de către instanța de apel, instanța de recurs reiterează că la etapa judecării recursului nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind sarcina primordială a acestor instanțe.

Din atare considerente, Colegiul penal nu examinează criticile referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente factice, ci verifică, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanțele de fond, corectitudinea dispunerii condamnării inculpatului conform infracțiunii incriminate.

Totodată, Colegiul penal reține că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, inclusiv cele reproduse în *pct. 4.1 din prezenta decizie*, relevă în mod concludent că instanța de apel a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind infracțiunea incriminată inculpatului în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură

penală și a prescripțiilor de drept material, în baza probelor administrate, inclusiv declarațiile inculpatului, părții vătămate minore, a reprezentantului legal al părții vătămate minore, a martorilor Vrabie Ștefan, Vrabie Nicolae, Vărzaru Nelea, expertului Iachimov Oleg și a probelor materiale anexate la materialele cauzei, toate probele fiind apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanța de apel indicând detaliat motivele pentru care a respins versiunile și dovezile apărării, pronunțându-se argumentat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat de avocatul Bunduchi Anatolie în numele inculpatului, probele administrate pe caz demonstrând elocvent prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii prevăzute la art. 171 alin. (1) Cod penal, deci, faptei săvârșite fiindu-i dată o încadrare juridică corectă, instanța de apel întemeiat menținând sentința Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 01 iulie 2020, prin care Stropșa Victor a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 171 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Totodată, Colegiul penal atestă că instanța de apel, în *pct. 13 al deciziei adoptate*, just a elucidat fiecare semn al componenței de infracțiune și corect a încadrat fapta săvârșită de către Stropșa Victor, motiv din care, se consideră neîntemeiate argumentele invocate în recurs în acest sens, în speță nefiind incident temeiul pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală.

Mai mult, motivele invocate în acest recurs au constituit deja obiect de examinare în instanța de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 4.1 din prezenta decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor cauzei care au fost puse la baza sentinței, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița versus Moldova*).

Astfel, Colegiul penal conchide că temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale pe aspectele contestate nu se identifică, pe care în virtutea corectitudinii lor și pentru a evita repetări inutile, le acceptă și le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în *pct. 37* a hotărârii sale în cauza *Albert vs. România din 16.02.2010*, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61*), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Instanța de recurs, fără a reitera întreaga motivare a instanței de apel, pe care și-o însușește sub aspectul stării de fapt și de drept reținute, statuează că, temeiurile invocate de către avocatul Bunduchi Anatolie, prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală, nu s-au confirmat în cauza dată. Împrejurările enunțate supra denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, că hotărârea contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că faptei săvârșite i sa dat o încadrare juridică corectă, și că recursul de pe rol este unul vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Bunduchi Anatolie în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 aprilie 2022, în cauza penală în privința lui *Stropșa Victor XXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată este pronunțată la **25 noiembrie 2022**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Boico Victor

Diaconu Iurie